

Цей рік був дуже непростим для нашої країни. Ми пережили ще один рік в умовах війни, втрату близьких, руйнування. Але ми не здалися, ми продовжуємо боротися за свою свободу і незалежність.

2026 рік - це рік нових надій, нових викликів та нових можливостей. На нього ми покладаємо багато сподівань і віримо, що Новий рік принесе нам перемогу і мир. Нехай цей рік стане для нас початком нового життя, роком відновлення, єдності і процвітання для України.

Щиро вітаємо вас, з Новим роком !

Нехай в серцях ваших засвітає вогник надії, а кожен момент Нового 2026 року приносить лише щасливі та незабутні враження!

Хай в родинях спокій буде, не буде горя, смутку і біди. Простого людського щастя вам та надії на світле майбутнє. Нехай 12 місяців Нового року дивують тільки приємними новинами. Щасливого Нового року!

Історичні факти та традиції святкування Нового року в Україні

Новий рік – свято, котре з нетерпінням чекають і дорослі і діти. Це сімейне свято кожна сім'я святкує по-своєму приправляючи святкове дійство низкою традиційних речей. З приходом кожного нового року хочеться вірити в

казку, забути усе, що було не так у минулому році та готуватися до найсвітліших життєвих моментів. Зустрічати Новий рік – це традиція, яка формувалась не за день-два, вона творилась поколіннями наших предків набуваючи дедалі іншого звучання.

Першу згадку про новорічне святкування знаходимо в II тис. до н.е. у давньому Вавилоні. А ось 1-го січня Новий рік почали відзначати у стародавньому Римі за календарем Юлія Цезаря з 46 року н. е. З плином часу змінювалися імперії та релігії, внаслідок чого впродовж століть у багатьох країнах змінювалась й дата відзначення Нового року.

Звичай прикрашати деревце був відомий ще у стародавніх греків, проте саме ялинки почали прикрашати стародавні германці, вшановуючи таким чином дух лісу. Першу письмову згадку про ялинку знаходимо в хроніці міста Страсбурга від 1605 року, де описано, що городяни ставлять ялинку в домішках і прикрашають її кольоровими паперовими квітами, яблуками, цукром. Згодом через Голландію, Чехію, Польщу цей звичай перейшов і до нас.

Давні українці не завжди прикрашали ялинку на Новий рік, а 1 січня не було початком нового року. То від якого дня вважалося, що вже настав інший рік? Нам, сучасним українцям, насправді важко собі уявити, що новий рік у наших предків розпочинався не 1 січня. На наші землі ця традиція прийшла вже значно пізніше з царем Російської імперії у 1700 році. Відомо, що саме цей чиновник «прорубав вікно в Європу» та приносив у свою країну звичаї жителів Нідерландів та низки інших європейських країн. Наприклад, традиція прикрашати деревце прийшла до нас з Німеччини, де так традиційно зустрічали настання Нового року. А якщо ще глибше зазирнути в історію, то з'ясується, що ця традиція має ще глибше коріння. Проводити ніч з 31 грудня на 1 січня по-особливому європейці навчились у древніх римлян. У римлян було заведено вітати одне одного та робити приємні новорічні подарунки. Варто сказати, що спершу римляни в якості подарунків презентували прикрашені по-святковому фрукти та овочі, але згодом звичай змінився, тож тепер на свято стали дарувати доречніші та цінніші подарунки. Також варто зазначити, що предки українців святкували настання нового року 1 березня. Вважалося, що Новий рік – це пробудження природи, зародження нового життя та початок землеробських робіт. Однак, мабуть прихід нового року був пов'язаний з народженням нічного світила небесного – молодого місяця, тому древні слов'яни, які дотримувалися язичництва, відзначали Новий рік напередодні весняного рівнодення. Свято називали «новим літом». Однією з язичницьких традицій була традиція згадувати про усіх померлих родичів

на початку «нового літа». У березні влаштовували слов'яни обід на честь померлих близьких – «тризна». До речі, ця традиція має місце і в сьогоденні. Цей звичай трансформувався в поминальні дні, які вже традиційно відзначають через тиждень після святкування Великодня. Також у слов'ян ще був звичай, проводжаючи кінець зими, спалювати солом'яне опудало. Цей звичай зберігся й досі, але тепер це частина обряду на Масляну.

Трохи пізніше дату відзначання «нового року» змінили церковні служителі, і вже починаючи з XV століття за греко-візантійським обрядом його почали відзначати 1 вересня (14-го за новим стилем). Варто зазначити, що візантійська церква вирішила святкувати саме цього дня за рішенням Нікейського собору. Це рішення собор прийняв спираючись на те, що Ісус Христос проголосив свою першу проповідь під час іудейського свята жнив. А це свято, як відомо відзначають з 1 по 8 вересня. Водночас на Русі відзначали день Преподобного Симеона Стовпника (або Семена) саме 1 вересня, що свідчило про прихід нового року. Давні слов'яни вважали цей день надзвичайно сприятливим для старту різноманітних нових справ, тому саме з цієї пори розпочинався масовий збір картоплі. Тим часом на тих українських землях, які належали до Великого Литовського князівства, а пізніше відійшли до Речі Посполитої, початок нового року від самого початку святкували 1 січня, тим самим наслідуючи європейські традиції.

Традиції святкування Нового року в Україні настільки давні, як самі українці. Їх сутність – тісне переплетення християнського та язичницького.

Вечір напередодні Нового року називали Щедрим через те, що він був надзвичайно багатим та різноманітним: м'ясне, кутя, ковбаси, холодець, смачні вареники та низка інших традиційних страв. Також існував звичай, коли господар мав заховатися за мискою з випічкою. Люди вважали, що завдяки цьому в новому році на столі буде така сама кількість запашної випічки, а можливо і ще більше. Ще один доволі поширений звичай – «лякати» дерева. Для здійснення цього обряду господар ходив з сокирою фруктовим садом поміж деревами та погрожував їх зрубати, якщо не дадуть щедрого врожаю – смачних яблук та соковитих груш. Також напередодні Нового року серед дівчат були дуже поширені ворожіння на долю, а також і на судженого.

Сьогодні кожен святкує Новий рік так, як хоче: з родиною чи друзями, вдома чи на гучній вечірці, або ж і не святкує зовсім. Це, звісно, вибір кожного. Але варто пам'ятати про ті традиції, які збереглись в українців, аби зовсім їх не втратити. Сьогодні Новий рік в Україні кожен українець зустрічає зі святою вірою у Перемогу над ворогом та надією на мирне життя на нашій українській землі.

